

Ca-Nostra

* * * ANY QUART NÚM 139 * * * QUINZENARI POPULAR * * * INCA, 16 DE NOVEMBRE DE 1910 * * *

LA PROSTITUCIÓ A INCA

Mal compliríem nostre dever de periodistes catòlics si no sortíem en defensa de nostra Santa Religió, quant aquesta se veu atacada; o no alsàvem la veu contra les avensades del mal, quant rebaixen y degraden les costums del poble. Però, a vegades, la prudència aconsella callar per evitar pitjors mals, y axí ens ha passat a nosaltres en la repugnant materia que anam a tractar.

Fá cosa d'un any, qu'un digne militar nos denunciava que just davant el corté en construcció, quant apenes havien comensades les obres, ja s'era parat un xibiu de dones de malviure. No sabia que aconsellarnos: si lo havien de posar en berlina o si era millor fer el mut per no despertar els qui estaven adormits.

Adoptarem per callár.

Ha passat un any, y al mateix temps que pujaven les filades del corté, a n-el xibiu de davant, s'anaven posant nous reclams: posteriorment son vengudes noves sirenes s'es empaparat un quartet perque tot sia més afalagador, y s'es reglamentada la cosa; axí quant la milícia passi a habitar el nou corté tot ja estará a punt de pastora mia, y la juventut qu'es defensa y esperansa de la patria estará en un perill constant y en ocasió próxima de pecat y perdició.

La prudencia nos ha fet restá muts un any; més ara ja sería pusilimitat y covardia callar, quant els nins del carré ne canten cançons xavaçanes, y els nins garruts, gloses indecentes dins les tavernes que vetlen tota la nit.

¡Quantes reflexions s'atropellen y encalisen dins la nostra imaginació! No sabem per ont comensar.

¿Les autoritats aydades pel poble tenen medis per desbaratar aquest nou estat de coses? ¿La prostitució reglamentada es convenient a la moralitat de la gent honrada com n'hi ha qui sostenen? ¿Y la higiene ne sortirà guanyadora? A tot contestarem, si Deu ho vol y Maria, en distins articles.

La prostitució clandestina a Inca, com a tots els pobles d'importancia sempre ha volgut fer de les seves. Emperò altra temps, el gran fondo de bondat y honradés que formava el carácter distintiu dels fills d'Inca, donava vergonya a n-els impúdics per ocultar els seus actes, esforsantse perque no translluissin al domini públic, y axí la moralitat ne sortia aguantadora, al manco no's donava mal

exemple. Si qualca vegada se donava escándol, el poble qu'encen inmensos fogarons, emblemant la seua amor y fe, el dissapte de Santa Maria la Major, també, en altres ocasions, sabia fer foc, en sò de protesta, davant les cases fumoses. Els batles, tayats a la antiga, solien fer els ulls grossos a la serrada ab tal no fessen mal a les persones, ni causassen perjudicis materials. Les gerres y olles cruyades, feyen admirable servici per desseperá lo qu'el dimoni havia unit.

Ara... ¡quant hem progressat!!

Se son posades cases públiques... *de criansa...* qu'es fan el grós del seu ofici... es que som ciutat... tenim cultura... y encara que hi ha moltes persones y pares de familia qu'están indignissims no protesten... no treballen... unint els jemics a l'acció. S'aconorten de murmurar baxet, baxet, de certes proteccions que no son... per noltros.

Tenim les orelles florides de sentir destrelletjar. Persones hi ha qu'amb altres coses tenen un criteri casi just, y tractant de la *nova cofraria* no solament sostenen qu'es un mal necessari, sinó que a Inca per la seva importancia ja pot haverli aquestes cases com hi ha a les grans capitals, y que no fa res sinó's posa peu a retxa a les *mestresses* conforme está manat. D'aquesta conformitat, nos diven, si enraoná la Junta de Sanitat, però que's vegilás sobre la netedat.

¡Oh civilissació moderna! de quina manera has desorientat el bon sentit! ¿Y altra cosa no's troba per donar importancia y carácter de ciutat, a nostra estimada Inca, que voler, o comportar, la inoculació de la prodidura de les grans *urbes*? ¿O s'ignora que metjes, estadístics, politics de gran altura com Quiros, Llanas, Julián Juderías, La Cierva, A. Pavissich, Dr. Hanser, Graizard, Rubert vou Mohi, Clemenceau y mil altres qu'hem podríem citar, treguent en colecció son criteri, tots deploren la fornicació de les grans ciutats que a Inca se vol imitar? ¿O no's sab que per tot arreu s'organissen lligues y associacions ab el fi d'abulir la prostitució, sobre tot, la prostitució reglamentada? Quant per tot se promoven creuades sanitoses y abulicionistes, aquí li donen carta de naturalesa, avuy que está a sos principis y qu'el mal se podria aturar facilment. Ara meteix, a Madrid, acaba de tenir lloc un congrés intenacional de tracta de blanques, baix els auspícis de la Reyna Mare y la presidencia de la S. A. R. l'infanta Donya Isabel, aont els Congresistes se son declarats abolu-

cionistes de la reglamentació.

No's veritat que a Inca se puga posar al costat de les grans Ciutats. Allá la prostitució queda a n-els baixos, oculta en carrerons estrets y bruts, que la gent honrada se dona vergonya de passar, y la demés societat no se preocupa ni poc ni molt d'ella. En camvi a Inca, encara mos deim tú, tothom se coneix, y el mal exemple té una gran transcendencia dins una població relativament petita, com es Inca. En tant es axí, que la moralitat degut al nou estat de coses dins breus temps ha sufrida ja a Inca una gran decepció en la juventut. Nines de tendra edat lo meteix que bergantells qu'apenes se saben senyar, parlen lliurament de materia indigna com de la cosa més corrent y natural del món; fins a n-el punt, que hi ha pares de familia qu'han tengut el disgust de sentir de la boca de fills de quatre y cinc anys: mon pare, ara passen les p... Tal es l'obra desestrosa que, indirectament y tot, se va verificant a n-el poble de Santa Maria la Major.

Mes hi ha circumstancies agravants que convé senyalar ab el dit. Els xibius públics de que tractam, se son posats a llocs molt topadissos, no solament d'Inca per ser els passetjos més escullits, sinó de fora vila per ser les carreteres de Palma y d'Alcudia, via molt frequentada de molts de pobles. La prostitució reglamentada a Inca, centre de Mallorca, rodejada de molts de pobles, es d'una eficacia desmoralisadora qu'espanta. Els joves vilans y llogarans podran fer escapades sens que ses families s'en donin conte. Ah! quant necessari es fer despertar la conciencia pública perque tothom se fassi càrrec del abisme que s'es ubert als peus de nostra juventut!

Se vol donar importancia a Inca... se favoreix el tráfec y moviment... se fan reclams per extracció de gent esterna... tot está molt bé. Però no sería una gloria per nostra estimada Ciutat, que se pogués dir: Inca, ha construít un Corté per l'eszèrcit, ha montades les escoles municipals a una altura envejable, té comers, industria, les belles arts hi floreixen en tot el seu esplendor, y les societats de cultura, de socós, de crédito benèfic fan el benester del pobret. Es una Ciutat moderna, que camina a passes de gegant en tots els rams del sabre humá. Però enmitx de tanta fanaria y avansament, els seus fills han sabut conservar immaculat el seu escut, la seva honradés y el seu bon nom. Té tota la lluentor de la civilissació del sigle XX sense

el corc que roega y podreix les entranyes de les societats europees. ¡Axò seria una gran gloria per Inca! ¡Axò seria una ciutat model a que tots hauriem d'aspirar!

Ja veim que n'hi ha més d'una dotzena, d'aquests mitx figa mitx rem, que nos contesten: Es que les lleys... heu permeten. La prostitució no se pot capturar, ni prohibi.

Que direm a n-això? Passem per alt el fet tant conegut; de que les lleys, segons quines, se traspassen dins Espanya per conveniències polítiques, per favorir als amics o per mortificar als enemics, per lo mateix, que no seria una cosa gens nova si aquí se fes un poc d'esfors amb aquest sentit, per llevar un mal que prohibex la Lley de Deu y condemna la ciencia popular.

Però si les lleys cíviques espanyoles no prohibexen en absolut la prostitució, n'hi ha moltes que regularissen la seva infamant acció. Ah!... s'invoquen les lleys per donar lloc en el llibertinatge, y no s'invoquen, ni se compleixen aquelles altres encaminades a restringir y aminorar el lenocini. ¡Aquesta es la lògica de moltes persones qui ostenten títols acadèmics!

¿No donà el Sr. Governador unes prescripcions y que dia 1.er de Novembre ja s'havien d'haver posades en vigor? Idò mentres les prostitutes no visquin totes soles en son propi domicili, sens comunitat en les altres de la *cofradia*, en un sol portal d'entrada, en ses portes tancades y fora de les tavernes que servexen de reclam y negocien demunt elles, nosaltres, no farem cap judici temerari, y en nosaltres tot el poble qu'està en CA-NOSTRA, si sospitam que gosen d'una protecció y tolerancia incomprendibles.

Acabem aquest article recordant una veritat de la moral catòlica: Deu, baix quin domina estan totes les coses, no sols demanarà conta del bé que podríem haver fet y hajen dexat de fer, sinó del mal que podríem evitar y per nostra negligencia no s'haja evitat.

M. D.

Entrada de nit

*Cor meu, la joia d'aquest dia
dins un espasme va finant,
Sents? Es la nit qui s'anuncia
per dins el bosc remoretjant.*

*La nit, la fosca enguniosa
que'ls aires pàlids invadeix,
a la natura desfocosa
ha dit quelcom qui l'estremeix.*

*Ha estès per tot el seu imperi
plè de mortal encantament,
y a sa paraula de misteri
el cel agònic del ponent*

*com una faç se desencaixa,
banyat en livides clarôs,
mentres el vent de l'horabaixa
dins l'olivar tempestuós*

*canta sa negra salmodia
pel gran silenci vesperal
y a la difunta llum del dia
resa l'absolta funeral.*

Miquel Ferrá.

SA BOSSA

I

Un atlotet, fill d'un pobre carboner, estava assegut baix d'un arbre es mitj de sa garri-ga. Plorava a llàgrima viva y se lamentava de la seua desgracia, pregant a Deu hi pòsàs remey. El senyor principal de la vila, qu'era un senyor ben ric, cassava justament aquell dia per aquells endrets, y quant va sentir els plors d'aquell pobre atlotet s'hi acosta y li demana:

—¿Perque plores atlotet?—

—¡Ah!—digué ell—Mu mare ha estat malalta molt de temps. Avuy dematí mon pare m'ha enviat a la vila perque pagás es conte de's potecari, y ja he tenguda sa desgracia de perdre es doblers juntament ab sa bossa aont los duia estorjats.

El senyor va xerrar una estoneta, baixet, baixet, ab so criat que l'acompanyava, y se tregué una bossa de plata dins aont hi duhien moltes monedes d'or.

—¿Seria per ventura —va preguntar an es carboneret—aquesta sa bossa qu'has perduda.

—¡Ca! no senyor; sa meua no era tant bona y ademés jo no hi duia cap moneda d'or.

—Será aquesta, idò,—digué'l cassador treguentse una bossa de pell, petita y vella.

—¡Oh, sí! aquesta sí qu'heu es!— cridá tot pié de pena el carboneret—la conec ben bé; es sa bossa de mon pare, sa que jo havia perduda.

—Aquí la tens, idò;—digué'l cassador—però jo ara te regal aquesta altra que's sa meua, en premi a se teua honradés y se confiança qu'has tenguda en Deu Nostro Senyor.

II

D'aquesta feta s'en parlá per tot es poble y va fer venir enveja a un atlotet de la mateixa edat que s'altra. Un dia que va sebre que'l senyor del poble cassava dins aquell bosc, se'n hi va anar tot dret, y asseguentse baix d'un arbre, va comensar a cridar: ¡ay de mi! ¡ay de mi! qu'he perduda sa meua bossa de plata tota plena de doblés.

Sentint es crits farests que feya es bergantell s'hi va acostar el cassador, y després d'haverli fet algunes preguntes, li mostrá una bossa molt grossa, tota plena d'unces d'or, y li digué:

—¿Es per ventura aquesta, sa bossa que tu has perduda!

—¡Sí! aquesta es!—cridá tot d'una es polisó, pegant manotada perque no li fogís.

Però es cassador, que no tenia un pel de beneit, el se mirá fitxo y li digué ab veu severa:—Ets un mentider y un polisó y un envejós; ¿com has tenguda se desvergonya d'enganarmé?. Esperet un poc y te donaré se bossa qu'has perduda, o pel manco'l seu valor,— y agafant una verga d'uyastre que trobá per allá aprop, va comensar a esvergarli

singlades fins que no'n volgué pús.

Y conten que aquell pobre atlotet, no ha tornat a enganar ningú may, y no's tornat tenint enveja pús.

F.

Coses que passen

Lo primer es lo primer.

Y aquest pic lo primer es contar a n-els lectors de CA-NOSTRA, lo que mos ha passat a noltros meteixos.

Ab motiu d'algunes noticies ben graves que publicárem en el número anterior forem obligats a comparexe devant el nostre Batle.

Després d'algunes preguntes que son propies de tals entrevistes mos cridá sobre un párraf perque'l rectificassen.

En aquell párraf hi havia tres coses. Una era la noticia que deya:

A n-el quartet qu'el batle passat feu arreglar a la cortera per osteljar el transeunt que fos ascidentat, ara s'es convertit en clinica d'operacions y regonexements de dones de mal viure. Allá si ha posat una taula en la seva corresponent pedra má:bol y altres eumeljos que valdrán els seus diners.

S'altra, era la pregunta: *¿Y per quines cinc centes nosaltres hem de posar del pressupost les estovayes a n-aquestes bergantes?*

Y, la tercera: *¿Y per quines recoranta mil cinc centes la gent honrada que tenga una desgracia s'ha de confondre en la gent non sancta?*

Com noltros estám sempre disposts a rectificar lo que no sia vè; però a sostenir lo que hu es, demanárem que se concretás y senyalás d'una manera clara qu'era lo que s'havia de rectificar, a fi de quedar ben entesos.

Y anant per parts, preguntárem *si era vè* que'l quartet de la Cortera havia estat convertit en clinica per les dones de mala vida. El senyor Batle mos digué que sí, qu'axò era vè; però qu'una cosa no llevava a l'altra y que allá hi havia lloc per *tots*. D'aquesta manera ell meteix mos donava la raó y el motiu per la tercera pregunta: *¿Y per quines recoranta mil cinc centes la gent honrada que tenga una desgracia s'ha de confondre en la gent non sancta?*

De modo qu'en l'entrevista amb el senyor Batle quedá confirmat lo primer y lo tercer, y en això res, res, hi ha que rectificar; tot es ben vè, per desgracia.

**

Quedava lo de si'l pressupost dels Inquiers cristians y honrats havia de servir per *posar les estovayes a n-aquelles bergantes*.

Nosaltres, com molts d'altres, suposávem que la taula y demès eumeljos los havien pagats dels fondos del municipi.

Y heu suposávem, perque ningú sol fer obra a casa d'altri, y com el quartet es del municipi, no creyem qu'elles haguessen fet gastos de cap casta, menos si's té en conta qu'aqueix personal sol baratar prou y no era facil qu'unes volguessen pagar per les altres, ni era regular que fossen molt despresses per-

sones que's venen a qualsevol per un parey de reals.

Però a pesar d'això, no havíem vists els rebuts dels que feren la feyna, en los quals constás que l'ajuntament l'havia pagada; y no hi ha cap dupte que aquests documents haurien estada l'única prova decisiva de la nostra opinió.

Ara tampoch no hem vist els rebuts en que consti que ho han pagat elles; però atents a les respectables indicacions del nostre Batle, tenim especial complacencia en fer constar aquí per inteligencia de tothom que: *el Sr. Batle mateix nos digué qu'elles ho havien pagat.*

De lo que mos digué en el curs de l'entrevista poguerem deduir qu'el Sr. Batle s'havia sentit molest per lo que havíem escrit.

Y perque tothom ho sápigam, declaram aquí que la nostra intenció en tot quant hem escrit sobre aqueixa materia no's estada altra que fer de la nostra part lo possible per remediar un mal que mos pareix de gravíssimes conseqüencies per la nostra volguda Ciutat.

Axò mos proposávem y mos proposam y no res més, y per això sentim de veres y es quantre el nostre gust y la nostra intenció que tant el Sr. Batle, com qualsevol altra, se creguin aludits o molestats, per lo que noltros hem dit.

També hem de fer constar una altra cosa, que mereix prou alabanses.

Quant el Sr. Batle ha cregut que convenia dirnos qualca cosa mos ha cridats y mos ho ha dit, donant lloc a les nostres explicacions y a la nostra defensa.

No ha apelat a la venjansa econòmica ni a la opressió injusta, a que solen apelar moltes vegades els qui están aficats en el manetx polític.

Y això, com es evident, demostra una formalitat y noblesa de carácter que diu molt a favor del qui el té; ojalá sempre procedissen axí totes les autoritats.

Con veuen els lectors, avuy comensa CA-NOSTRA una serie d'articles sobre una qüestió qu'es de vida o mort per la nostra Ciutat.

Si qualqu pensa a senrevés de nosaltres y vol disculir no hi tenim el més petit inconvenient, y li oferim les mateixes columnes del nostre periòdic, ab tal presenti la redacció en delicadesa com convé a la materia tratada y a un periòdic que va en mans de gent llimorata.

Publicacions Rebudes

El conegut editor En Saturni Calleja, comensa la publicació d'una Biblioteca que titula *Ciencia y acción-Estudios Sociales*. Anuncia els llibres més selectes dels grans sociòlegs, estadístics, moralistes, juristes, filòsofs y directores d'homos d'Europa y América. Llibres de sociologia pura, de psicologia social, moral social, dret social, y economia social; Llibres sobre distins punts y aspectes qu'avuy se presenta la qüestió social, sobre institu-

cions, organissacions y mestres socials.

Ciencia y acción té dues series, una d'obres fonamentals, editada en severa elegancia y d'un preu proporcionat a la seva grossaria y l'altra popular que se vendrà a pesseta el tom.

No fa molt que reberem els tres primers toms de la serie popular. Son tres espléndits volums de més 300 planes, y tenen per nom el primer *La Propiedad* y el segon *El Trabajo*. Son autor, el sociòlec francés L. Garriguet, tracta totes les qüestions fonamentals que se belluguen demunt aquestes dues idees econòmiques y les tracta ab criteri ampla, ab mètode riguros. Aquests tres volums, qu'a Paris costen 10'50 francs, En Saturni Calleja, qu'a n-el camí del llibre barato es el qui es anat més lluny en Espanya, los presenta en magnifica traducció a *una pesseta* el tom.

Un altra dia ens ocuparem en més detenció d'aquestes dues obres y del pensament altament patriòtic de *Ciencia y acción*.

De moment ja podem participar a nostros lectors qu'a n-aquesta Administració ne tndrem existencia.

IA PROTESTARI

Alguns bons amics de CA-NOSTRA volguent exteriorisar els seus sentiments d'anulj y protesta contra la prostitució qu'a Inca pren cos d'una manera alarmant, motivat en part a que Palma l'estrenyen y cerca nou camp y víctimes per poder viure, nos han suplicat que obrissem demunt CA-NOSTRA una llista de protesta, perque's veja que l'Inca honrada y cristiana surt en defensa del seu bon nom y de la moralitat de les bones costums, y al mateix temps, sia la veu de la dignitat inquera que clama devant l'Autoritat Governativa de la Provincia perque li posi remey.

L'idea ha trobat entusiastes que la farán passar avant a costa de sacrificis, si son necessaris, y es d'esperar que tothom qui's senti ab una mica de sanc donará el seu nom a les llistes, per contribuir a la campanya moralisadora.

Sacerdots, pares de familia, mares cristianes, joventut amenassada, tots a firmar la protesta!

Certámen Literari

A n-el Certámen celebrat enguany a n-el Seminari Consiliar y que'l Senyor Bisbe promou per estimular els seminaristes a l'estudi y treball, son estats lloretjats benvolguts amics y coloboradors de CA-NOSTRA.

D. Joan Bibiloni ha obtingut el premi del tema XI per un estudi sobre els documents pontificis de Lleó XIII y Pio X que tracten de la qüestió social.

D. Bartomeu Cantallops d'Inca, ha obtingut el premi del tema VI. Costums cristianes de Mallorca escrites en la nostra estimada llengua.

El meteix seminarista ha obtingut s'unic accésit qu' ha concedit el Jurat a n-el tema

V. per una bella descripció sobre la invenció de Santa Maria la Major, en mallorquí.

D. Andreu Caimari d'Inca, també té premi per un anàlisis y verció d'un tema greg.

Una repicada de mansbelletes envia CA-NOSTRA a n-aquests joves que tant bellament aprofitarem les vacances, preparant els treballs qu'han merescut honrosa distinció del Jurat.

Que no sien els derrers.

Cronicó d'Inca

Novembre de 1919

Dia 1.—Arriba el Jutje nou, de primera instancia d'aquesta Curia, D. Joan Arnás Ferreras.

Benvengut sia.

—El Cementeri se veu molt visitat de feels que recorren els seus caminals adornats de flors y llums. La Comunitat parroquial hi va en processó a cantar responsos. Mossen Sebastiá Llabrés Custó del Cementeri fa un sermó, fent sentir els cors de bona manera.

Dia 6.—Tercera fira d'Inca. Molt concorreguda y molt truyosa, encara que les quatre gotes del malí li decantaren un poc.

Dia 8.—A la plassa de la Iglesia s'estrena una fonda nova que tndrá nom *Hotel Domingo* propietat de D. Domingo Alzina.

Dia 10.—El Sr. Batle, D. Francesc Llabrés, acompanyat del Secretari, D. Joseph Siquier, partexen a Madrid per recabar del Govern el contengut d'una instancia que'l Ajuntament té dirigida, demanant que l'Estat se fassa càrrec del Corté en construcció, y el Municipi li ceditá el territori y la part que ja té casi llesta.

Ademés hi van en l'intenció de demanar la creació d'una escola graduada y una banda de música pel retgiment d'Inca.

Dia 12.—Anit se fan els tradicionals fogarons, repertintse l'hermós espectacle que tots els anys presenciam en honra de Santa Maria la Major.

Dia 13.—La festa de la titular de la Parroquia secelebre en un trídúo de esplendoroses corantahores, en quins actes hem sentida bona oratoria Sagrada de Mossen Guillerme Puigserver y hermoses composicions de música sacra.

† Nostros Amics Difunts

La setmana passada morí D. Gabriel Pujol a l'edad de 75 anys, després d'haver sigut viaticat.

Era un bon pare y un bon amic dels amics. El nombros concurs que assistí als funerals bé demostraren les moltes simpaties que tenia el difunt y la seva amable familia.

Deu haja trobat en estament de gracia la seva ánima y don a sa desconsolada familia y son fill D. Bartomeu, Profesor de 1.ra ensenyansa, el dò de la resignació Cristiana.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus del mercat d'Inca

		Pessetes:
Bessó	el quintá de	a 92'50
Blat	la cortera de	a 17'00
Xeixá	id	a 18'00
Ordi	id	a 10'60
Ordi foraster	id	a 09'50
Ídem. forastera	id	a 07'50
Faves cuitores	id	a 18'50
Ídem orninaries	id	a 18'00
Ídem. pel bistia	id	a 17'00
Blat de les indies	id	a 16'00
Monjeres de confit	id	a 27'00
Ídem. blanques	id	a 30'00
Safrá s'unsá	id	a 03'00

Cultura Popular

SOBRE LOS CONCURSOS DE BELLEZA

No sabemos si nos ha venido de Francia o de Norte de América esta novedad. De todos modos, solo merece ser yanki o parisién, nunca española.

Ignoramos qué motivos pueden elegarse para premiar á una mujer por su belleza, cuando en esta no tiene aquélla mérito alguno de su parte. Y lo que no trae concepto de mérito, no puede en manera alguna traerlo de recompensa.

Comprendemos se premie en público concurso un buen tipo de raza bovina ó caballar. Mas entonces no se premia al animal, sino al inteligente ganadero que ha sabido con sus artes é industria mejorar la raza, lo cual siempre es recompensable.

Y no haremos á las señoritas españolas la injuria de creer no pueden jamás permitir se asimile por alguien este concurso suyo á tales otros concursos.

En conclusión, que no vemos muy cristiana sino muy materialista tal novedad, que la juzgamos peligrosa para el decoro y vergüenza de las señoritas concursadas; que es muy propia para inspirar necia vanidad en las favorecidas y necia envidia en las del montón,

no para estimular á todas á la dignidad y virtudes de su sexo.

Concurso de buenas debía haber, más que concurso de bellas,

Sardá y Salvany, Pbro.

Carré de Mallorca, 1.—Inca.

Derreres Obres Rebudes

LOS FUNDAMENTOS de la Fé por el P. Mario Laplana de la Compañía de Jesús.

EL PATRIOTISMO por el P. Ramón Ruiz Amado S. J.

EL SECRETO DEL ÉXITO. Pláticas de quince minutos con jóvenes de quince a veinte años, por el P. Ruiz Amado. S. J.

¡HE PERDIDO LA FÉ! Conferencia sobre la incredulidad por idem.

LOS ESCAPULARIOS. Manual Teórico-práctico para uso de los sacerdotes y los fieles por el R. P. Fray José-Buenaventura (T. O. S. E.) Ilustrado con 17 grabados.

VISITA DE ENFERMOS y Asistencia a los moribundos o sea Manual teórico-práctico del Sacerdote para el ejercicio de aquel Ministerio por el Doctor D. Marcelino Gon-

valez, Párroco de San Nicolás de Bari (Oviedo)

LA SAGRADA FAMILIA o sea el libro del pueblo, ameno y sencillo en forma de visitas domiciliarias y conferencias familiares sobre los errores modernos por D. Santiago Ojea y Marquéz. Pbro.

COMPENDIO de la Doctrina Cristiana prescrito por la Santidad del Papa Pio X a la Diócesis de la Provincia de Roma.

A los Confesores educadores y padres de Familia sobre LA EDUCACIÓN DE LA CASTEDAD por el P. Ramón Ruiz Amado de la Compañía de Jesús. Segunda edición notablemente corregida y aumentada.

Entreteniments

SOLUCIÓ A LA FUGA DE VOCALS

El poble d'Inca ha'rribat a n-es derré clavié en les cases de peccat que per les foranes té.

A la Endevinaya.—Es Caragol.

FUGA DE VOCALS

S . . . n c . v . s . c . s . u
c . d . d . j . . s . f . r . . f . r .
l l . . t . r . . . l . m . r .
n . v . l . r . l .

Es Cabo Roig.

	PAQUETES	PASTILLAS	PESETAS
1. ^a marca: Chocolate de la Trapa.	400 gramos.	14, 16 y 24	1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
2. ^a marca: Chocolate de la Familia.	460	14 y 16	1'50, 1'75, 2 y 2'50
3. ^a marca: Chocolate Económico.	350	16	1 y 1'25

Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Porte abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y á la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargos de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.

IMPRESA DE CA-NOSTRA

A n-Aquest Establiment se té en existencia y se fa tota casta de modelació per jutjais municipals y caxes rurals baix inteligents direccions en exes materies.

Además s'estampen cartes comercials, sobres, factures, talonaris, circulars y prospectes per anuncis.

LLIBRES DE TEMPORADA

ALMANACH BAILLY-BAILLIE-RE per l'any 1911.

ALMANACH DE LA FAMILIA CRISTIANA per l'any 1911.

DIETARIS per l'any 1911, econòmichs y de lujo.

CALANDARIS AMERICANS religiosos, ordinaris, cas y barato y de tota casta, ab uns cromos que fan compra.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre; mitja pesseta per tot Espanya, y doble a l'exranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

ALMACENES SAN JOSÉ

de

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE

LENERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.

Sastrería y Camisería

LA CASA MEJOR SURTIDA.

La más barata

PRECIO FIJO

TRENCADURES

No més patirne * No més patirne

En Rafael Ferrari

de ca s'Esmoladó fa corretjes per sostenir trencadures de superior calitat, còmodes, lleugeres, que agraden ferm a tots els qui les han provades.

Carrer de Martí Melje, 2.

Inca.—A ca s'Esmoladó.—Inca.

ENQUADERNACIONS

A n-aquesta Administració s'en accepten.